

Bygning klods op til Bibliotheksbygningen; der lader sig, naar man engang skal bygge ud til Kry-
stalgade, let tilveiebringe en hensigtsmæssig For-
bindelse med den ældre Bibliotheksbygning. Byg-
ningen ud til Nørregade vilde blive meget høi,
sagde den ærede Ordfører. Ja, det maa jo en
saadan Bygning være; Bibliotheksbygningen er
ogsaa høi, men man har vist at bygge den paa
en saadan Maade, at det ikke stader Udseendet
fra True Plads, og det Samme maa skee, hvis
man bygger ud til Nørregade. Bygningen til
Nørregade vil komme til at ligge i Øst og Vest
og derved faae for megen Sol, sagde den ærede
Ordfører. Hvad vilde han saa have sagt, om
den var kommen til at ligge mod Syd og Nord,
og altsaa mod Syd faaet Sol hele Dagen?
Men mod to af Verdenshjørnerne maa den dog
komme til at ligge. Der gives intet andet
Middel til at beskytte Værelser mod for stærkt
Lys end at anbringe Kullgardiner. Det bruu-
ger man ogsaa i Størmgade og i enhver Mu-
seumsbygning. Med Hensyn til Kommunitets-
bygningen bemærkede den ærede Ordfører, at
den kan staae i mange Aar, og det er vist,
naar man ikke river den ned, fordi man mangler
Plads i Firkanten; men naar man ikke faaer
Plads i den nye Bygning, saa kommer man
til at rive Kommunitetsbygningen ned, og saa
har man en uheldig Samling af Bygninger i
Mellemtiden. Lad os saa hellere strax rive ned
til Nørregade, saa faaer vi en smuk Samling
af Bygninger, indtil man paany maa bygge ud
til Krystalgade, og naar man kommer dertil,
saa maa der bygges saaledes, at hvad der til-
føies kommer til at svare til det Øvrige. —
Ved at omtale de Fortrin, som den firkante
Bygning havde, undlod den ærede Ordfører at
tage Hensyn til Lysforholdene til Gaarden,
som jeg troer er denne Bygnings allersvægeste
Side. De to Længdesløie vilde indadtil kun
være 17 Alen fra hinanden, og de Bygning-
erne skulle være meget høie, ville Lysforhol-
dene blive meget ugunstige. Man kan derfor
ikke anbringe egentlige Værelser til Gaarden, men
Gange, der ikke blive mere end $4\frac{1}{2}$ Alen brede.
At Pladsen, som den ærede Ordfører er saa
særdeles tilfreds med, dog kunde lade Et og
Andet tilbage at ønske, skal jeg anføre et Exem-
pel paa, nemlig at naaget man opfører saa stor

en Bygning, er det største Værelse, der bliver
deri, kun 11 Alen langt. Det er i Sandhed
ikke storartet, og har man det for Dis, saa
spørger jeg, om der ikke var Grund til at tage
under fornyet Overveelse, om man ikke kan
finde en heldigere Plan, hvorved vi fik, om
jeg maa bruge det Udtryk, noget mere Stor-
artet for vore Penge, end der nu bydes os,
og jeg vil anbefale de ærede Herrer, der ikke
blet vilde bekymre sig om Bygningens Yder-
side, at gaae gennem Bibliotheksbygningen og
see, hvad man der har faaet, fordi man vent-
tede noget længere. Den Tid, man ventede
der, og de Penge, man gav ud til Planer der-
til, have betalt sig godt; vi have faaet Noget,
man maa kalde overordentlig smukt og tillige
hensigtsmæssigt. Jeg troer ikke, at hvad der
bydes os her, kan svare dertil. — Det af mig
stillede Endringsforslag gaaer ud paa, at der
skal indbydes til Konkurrence og gives det
samme Beløb til Præmie som ved Bibliotheks-
bygningen.

Ved at omtale det af mig stillede En-
dringsforslag under Nr. 3 anstrengte den ærede
Ordfører sig vel stærkt. Det var noget over-
ordentlig Mærkeligt, han fik ud af det. Han
sagde, at det skulde gaae ud paa at give de
faunistiske Samlinger i Museet Overvægt. Jeg
indseer imidlertid ikke, hvorledes han kan læse
dette i mit Forslag, ligesaa lidt som det om de Firk-
stillingskonti, han omtalte. Det indeholder
Intet derom. Der staaer i Lovforslaget, som
det er vedtaget ved anden Behandling, at der
skal være deels almindelige Samlinger og deels
derfra adskilte Samlinger, der tjene til at op-
lyse saa fuldkommen som muligt Landets Na-
turforhold og navnlig for Dyrerigets Vedkom-
mende fremstille saavel Arterne som vises Ud-
vikling. Det er de to Hovedformaal, som der
ere nævnte. Efterat man nu ved anden Be-
handling har faaet Noget ind i Loven om
Budgettet, maa jeg finde det rigtigt ved Siden
af at sætte Fordringen om et Beløb for de to
Hovedformaal, man har opstillet. Naar det
skulde være saa forfærdeligt at fordre et saa-
dant Beløb for de to Hovedformaal, saa maa
det ogsaa være forfærdeligt at have opstillet
selve disse to Hovedformaal, og det har den
ærede Ordfører selv været med til. Min Be-